

IN THE WOODS

DORPSHUIS DE FURS

Reverend Shawn Amos & Band

Saturday 29 Oct 2016

Blues-time and gospel @ In the Woods en dat werd weer eens tijd. A hot show before the winter starts!

Rodd Bland op drums

Chris "Doctor" Roberts op gitaar

Hannah Dexter op bas.

“Spetterend, swingend, stevige rauwe stem, lekkere mondharmonica, prima begeleiders.....we hebben niets te klagen. Dit zou wel eens zo’n roots CD kunnen zijn die ook het meer rock georiënteerde publiek oppikt, zoals dat bijvoorbeeld ook gebeurde met R.L. Burnside en Black Joe Lewis. Het is hem gegund.” (Heaven Magazine, mei/juni 2016)

“Het enthousiasme druipt eraf, de zingende en mondharmonica spelende bluespredikant beweegt zich soepel en inventief door alle varianten van de blues.” (Lust For Life, april 2016)

Blues Is The Healer

Een credo van de grote John Lee Hooker en dit werd vanavond duidelijk in meerdere opzichten. De kwade geesten die aan het begin van het Keltische Nieuwjaar of Halloween rondwaren werden vakkundig verjaagd door Reverend Shawn. De man zelf liet ons zien dat het leven nemen zoals het is en het beste eruit halen het enige is wat telt. In een persoonlijk gesprek spraken we over zijn achtergrond en omstandigheden waarin hij was op gegroeid en liet me weten dat hij de keuze had gemaakt om zijn geschiedenis zijn leven niet meer negatief te laten beïnvloeden. Het had hem geholpen om te snappen dat zijn ouders het niet met opzet verkeerd gedaan hadden. Deze door ervaring gegroeide vakman weet wat en hoe het wil en werkt elke avond keihard. Het is zijn werk en dat neemt hij serieus.

Vanaf de eerste song neemt hij gekleed voor de show het publiek voor zich in, en presenteert een combinatie van eigen nummers en blues klassiekers en zet tussendoor ook nog twee popsongs als “Mercedes Benz” bekend van Janis Joplin en Bowíe’s “Jean Genie” in een blues idioom. Begeleid door een all star band bestaande uit Doctor (Chris) Roberts, die zijn klasse toonde door te begeleiden ten bate van het totaal geluid en solo’s speelde wanneer gepast in plaats van de bekende blues licks te spelen ter eigen glorie. Hannah met haar in het roze gehulde bas, de Benjamin in het gezelschap en inmiddels verliefd op Nederland, legde een solide basis samen met drummer Rodd Bland. Ja, de zoon van vermaarde Bobby Bland! Vanaf 5-jarige leeftijd ging hij al mee met zijn vader op toer en was gefascineerd door de drums en speelde al snel tijdens de soundchecks mee. Hij vertelde me dat sommige kinderen het tegenover gestelde willen doen dan hun ouders, voor hem was er maar één weg. Muziek! Alleen zingen net zoals zijn vader daar was hij nog erg onzeker over. Background vocals en dan hield het voorlopig op. Drummen en tegelijk zingen was nog de grootste uitdaging. Gespeeld met vele groten onder andere Van Morrison met wie zijn vader en hij een warm relatie hebben.

De band genoot optimaal van de intimiteit van de zaal en speelde met de mogelijkheden. Soms kiezen voor brushes, soms een song half time spelen. Het mondharmonica spel van Shawn deed regelmatig denken aan de hoogtijdagen van Little Walter, waar hij ook enkele songs van speelde. Qua stem kon Shawn veel aan, ruig, intiem en verassend kwetsbaar in de “ouderwetse” soul ballad en toegift “Sometimes I Wonder” met als thema existentiële vragen over het leven. Daarnaast gebruik makend van het effect van “Eitje” de microfoon voor de mondharmonica, om zijn stemgeluid een andere toon te geven. Het podium en de zaal waren zijn domein en als een echte dominee uit de zuidelijke staten stond hij midden in de zaal de gospel te verkondigen in de smeekbede “Mercedes Benz”.

De tweede set werd intiem geopend met alleen Shawn en de Doctor. Shawn vertelde over het regelmatig samen jammen onder het credo “Kitchen Table Blues.” Shawn zijn intro’s waren adequaat en soms korte geschiedenislessen voor de muzikliefhebber. Memphis Minnie die we nu een entrepreneur zouden noemen omdat ze naast zangeres een heleboel activiteiten deed, overigens de enige manier om te overleven, in die tijd als zwarte zangeres. De mooie verwijzing naar Willie Dixon als de Cole Porter van de blues. En dat hij blij was om op dit moment te genieten van de gastvrijheid en belangstelling voor zijn werk in Nederland, in plaats van in zijn thuisland te zijn. Een land waar het op dit moment niet erg prettig toeven is. Zeker nu een bepaald iemand met vreemde ideeën en een raar geel kapsel misschien weleens president zou kunnen worden. Ter introductie

van “I’m The Face”, liet hij weten dat hij die Engelse jongens in de jaren ’60 dankbaar was voor het terug brengen van de blues naar de USA, maar dat ze ook wel veel ten eigen bate hadden gebruikt en niet altijd zo zorgvuldig waren om gegaan met de copyrights. “Hollywood Blues”, was een indringende song over zijn jeugd in Hollywood.

Een staande ovatie sloot een zinderende avond in het tot Juke Joint omgetoverde dorpshuis af. De vraag die nog restte was: “Did You Get Healed”? Gezien de recensies in de wandelgangen was daar geen twijfel over.

1. Good Morning Little Schoolgirl [Sonny Boy Williamson]
2. Mellow Down Easy [Little Walter]
3. The Outlaw
4. Put Together (traditional, arr. by Shawn Amos)
5. Bright Lights, Big City [Jimmy Reed]
6. I Can’t Be Satisfied [Muddy Waters]
7. Hoodoo Man Blues [Junior Wells/Sonny Boy Williamson]
8. Boogie
9. Joliet Bound [Memphis Minnie]
10. Hollywood Blues
11. I’m The Face [Pete Meaden]

1. Ain’t Gonna Name Names (traditional) *
2. Digging My Potatoes [Junior Wells] *
3. You’re Gonna Miss Me (When I Get Home)
4. Spoonful [Willie Dixon]
5. Mercedes Benz [Janis Joplin/Michael McClure/Bob Neuwirth]
6. Brothers’ Keeper
7. The Jean Genie [David Bowie]
8. Days Of Depression

9.Can't Hold Out Much Longer [Little Walter]

10.Wang Dang Doodle [Willie Dixon]

11.Will You Be Mine

12.Sometimes I wonder

All tracks by Shawn Amos except where noted

Shawn Amos|vocals, harmonica

Doctor Chris Roberts|electric guitar, harmony vocals

Hannah Dexter|bass guitar, harmony vocals

Rodd Bland|drums, harmony vocals

* duo, Shawn & Doctor

www.shawnamos.com